

Hol van a te szíved?

Radu Gavriluț

Elhangzott Nagyváradon, 2020. április 14-én

<https://www.ekkleziaoradea.ro/>

Máté 6,19-21: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly nem emészti meg, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.”

Máté 24,15-18: „Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen (aki olvassa, értse meg), akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, a ház tetején lévő ne szálljon alá, hogy házából valamit kivigyen, és a mezőn lévő ne térjen vissza, hogy az ő ruháját elvigye.”

Márk 13,14-16: „Mikor pedig látjátok a pusztító utálatosságot, amelyről Dániel próféta szólott, ott állani, ahol nem kellene (aki olvassa, értse meg), akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, a háztetőn lévő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyen. És a mezőn lévő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye.”

Lukács 17,26-36: „És miként a Nőé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is. Ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek mindama napig, amelyen Nőé a bárkába beméne, és eljöve az özönvíz, és mindeneket elveszte. Hasonlóképpen, mint a Lót napjaiban is lett, ettek, ittak, vettek adtak, ültettek, építettek, de amely napon kiment Lót Szodomából, tűz és kénkö esett az égből, és mindenkit elvesztett. Ezenképpen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik. Az a nap, aki a háztetőn lesz, és az ő holmija a házban, ne szálljon le, hogy elvigye, és aki a mezőn, azonképpen ne forduljon hátra. Emlékezzetek Lót feleségére! Valaki igyekezik az ő életét megtartani, elveszti azt, és valaki elveszti azt, megeleveníti azt. Mondom néktek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. Két asszony örül együtt, az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvételik, és a másik elhagyatik.”

Máté 6,22-24: „A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz. Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned levő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség?! Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.”

Ismerjük azt a történetet, amikor Ábrahám Lóttal együtt Kánaánba ment. Nem sokkal azután, hogy megérkeztek, kialakult egy helyzet, melynek kapcsán elváltak egymástól, és Lót a családjával szép lassan egyre közelebb került Szodomához. És ahogy tudjuk az Igéből, az ottani helyzet gyötörte az ő lelkét, de mivel Ábrhámmal járt, a vezetők közt lehetett, ott ült a város kapujában. Amikor azután Isten ítéletére került volna sor, addig nem lehetett végrehajtani, míg Lót Szodomában volt. Az angyalok szóltak nekik, hogy jöjjenek ki, míg végül, mikor már hajnalodott, kényszeríteni kellett őket erre. Azt parancsolták nekik: ne nézzetek hátra! Azt gondolom, hogy egy egész élet fáradságos munkájának a gazdagsága volt ott Lót házában felhalmozva. Otthagyni mindezt, elmenni, vissza sem nézni, a

körülötted levő dolgokhoz nem ragaszkodni – ez nagy dolog. De tudjuk mi történt: Felesége visszatekintett, és abban a pillanatban sóbálvánnyá változott. És itt a figyelmeztetés a Lukács 17,32-ben: „emlékezzetek Lót feleségére!” Mert ahol a kincsünk van, ott van a mi szívünk is. Ez a dolog nem volt mindig nyilvánvaló. Ott laktak Szodomában, de jött egy pillanat, amikor a dolgoknak tisztázódni kellett: hol van a te szíved?

A probléma mindig a szívvel van. Lehet, hogy sokan így gondolkodnak (és ez igaz is): hit által vagyunk megváltva, az Úr Jézus Krisztus a teljes árat megfizette a megváltásomért; én nem tettem semmit, csak megnyíltak a szemeim, és láttam az Ő váltságművét; nincs semmi kárhozzátás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak; nem kerülök ítéletre a nagy fehér trónus előtt, mert az Úr Jézus a keresztfán elhordozta a bűneimet. Mindez igaz. De az Úr nem elégszik meg ennyivel. Hol van a te szíved? És Dávid a 139. zsoltárban ezt mondja: „Vizsgáld meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet!”

„Aki a háztetőn van, ne jöjjön le a házba.” Aki a mezőn lesz, mikor látja a katasztrófát, ne térjen vissza a pénze, vagy a ruhája után; ne menjen vissza azért, hogy elvigye a házban levő értékeit.

Most van az ideje, hogy az Úrhoz jöjjünk, hogy megvizsgálja a szívünket. Hol van a te szíved? Mi az, amin naponta gondolkodol? Gondolkodol a mennyei örökségen? Arra a boldog pillanatra gondolsz, amikor Krisztussal találkozol? Vagy ezt mondod: még van idő. Fel kell nevelnem a gyerekeket. Hol van a te szíved? Ha a szíved Őhöz kötéődik, akkor tudod mit teszel? Bármikor, ha valakivel találkozol, arról beszélsz, ahol a szíved van. Ha lenne valahol elrejtve egy értékes kincsed, vagy egy birtokod valahol, akkor arról beszélnél, amikor valakivel találkozol.

Amikor Amerikában jártam, voltunk egy családnál, akiknek szép házuk volt egy hegyoldalban. Hívtak, hogy nézzük meg a házukat. Megnéztünk néhány szobát, láttunk ott sok mindent. Mivel a ház egy dombon volt, egy hosszú lépcsőn lehetett lemenni a ház alsó részébe. Azt mondtam, én nem akarom megnézni azt a részt is. Tizenöt évvel később találkoztam ezzel a testvérral. Volt vele valaki, és így mutatott be annak embernek: „Gyere, mutatok valakit, aki nem volt kíváncsi a házamra.” Az ő háza egy élet fáradozásának az eredménye volt. Szép volt, és ő erről akart nekem beszélni.

Hol van a te kincsed? Nekünk lehet magunkról jó véleményünk, de az a nap megmutatja, hol van a kincsünk valójában. Egy példát szeretnék elmondani, amit Lance Lambert könyvében olvastam. Érdekes ez a könyv. Volt egy ember, aki eljutott Izraelbe, és végül ott fontos pozíciót töltött be, ő mesél az életéről. Egy nap az anyja odajött hozzá az iskolába, és ezt mondta: ne kérdezz semmit, gyere velünk, megyünk az állomásra. Csak valami kis kézicsomagjuk volt. És elmentek. Tudjátok, hogy a zsidók közül sokan, akik gazdagok voltak, nagyon értékes dolgokat hagytak ott. Felültek egy vonatra, és elmentek Berlinből Isztambulba, Isztambulból pedig eljutottak Palesztinába, ami akkor brit fennhatóság alatt volt. Megkapták a brit állampolgárságot, és ott laktak. Biztonságban voltak. A nagynénje azonban visszament azzal a gondolattal, hogy keres egy ügyvédet, hogy a vagyonát megmentse. Elment Berlinbe brit állampolgárként, és eszébe sem jutott, hogy valami történhet vele. Az auschwitzi gázkamrákban végezte. És azért ment vissza, mert nagyon nagy vagyona volt.

Nekünk lehet, hogy kicsi dolgaink vannak, amelyekhez a szívünk kötődik – ezekre gondolunk, ezekről elmélkedünk, és nem az van a szívünkben: Uram, kell, hogy jöjj! Érintsd meg a szívemet, munkáld meg a szívemben, hogy az én szívem tehozzád kötődjön! Vizsgáld meg a szívemet! Testvérek, ha ezt kérjük az Úrtól, Ő munkálkodni fog. És megmutatja azokat a dolgokat, amelyekhez mi nagyon ragaszkodunk. Lehet ez egyeseknek a karrier, másnak a pénz, megint másnak a dolgai. Ahol a mi

kincsünk van, ott van a szívünk is. Testvér, nem elég, hogy az Úrhoz jöttél. Hol van a te szíved?

Az Úr nem elégszik meg ennyivel, hogy megtértünk Őhozá! Hozzá jöttél, és magadnak élsz, és a szívedben más vágyak vannak, más irányítja az életedet. A Máté 6,33 helyesebben így lenne: „Keressétek először Isten királyi uralmát, és az Ő igazságát, és ezek mind megadatnak nektek.” Az Úr munkálkodjon az életünkben, hogy keressük először Krisztus uralmát az életünkben! Ő Úr akar lenni, és nem elégszik meg azzal, hogy megláttuk a megváltás művét. Ő akkor elégedett, amikor a mi szívünkben Krisztus meg van szentelve mint Úr. Az Úr munkálkodjon, és áldjon meg, testvérek.